

תת"ע 12236/01/18 - מדינת ישראל נגד רפאל שטוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 18-01-2018 מדינת ישראל נ' רפאל שטוב

לפני כבוד השופט שרתית קריספין
המשימה:
מדינת ישראל
נגד
רפאל שטוב
הנאשם:

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 17.8.14, הودעת תשולם קנס בגין כניסה לצומת, מוביל שהיה ביכולתו להמשיך בנסעה, ללא הפרעה לתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 65 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר באישום המvioח לו וטען: "לא היו דברים מעולם. נהגתי במקום וכשנכשתי לצומת הוא היה פנוי. האור היה ירוק, פניתי שמאלה. כשפונים שמאלה לא יודעים מה מתרחש על הגשר עצמו, כשהגעתי לגשר עשית את הפניה שמאלה באמת היה פקוק. עמד שם שוטר מתנדב וניסה להשתלט מה קורה על הגשר עצמו. הנסיעה שלי הייתה בעה. כאשר ציריך לפנות שמאלה, מה מקום שבו אני עומד, לא יכול לראות מה קורה לאורכו של הגשר. אחרי שנכנסתי ראייתי שיש שם פקק. אבל הנסיעה הייתה חלקה".

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העיד המתנדב מר עופר זינגר, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח שסומן ת/1 ומזכר, שסומן ת/2.

על פי גרסת המאשימה, ביום 17.8.14, נפג הנאשם ברכבת בגבעת שמואל, ברחוב מבצע קדש ובഗיעו לצומת עם רחוב בן גוריון, נצפה על ידי העד כאשר הוא פונה שמאלה בaczומת, על אף עומס תנועה במקום, קרש לא יכול היה להמשיך בנסעה ולפנות את הצומת והיווה הפרעה לכלי הרכבת שהגיעו מרוחב בן גוריון.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכבת, לקח את פרטיו, אך כיוון שהנאשם מיהר לאזכרת אמו ז"ל, לא נרשמה תגובתו והדו"ח נשלח אליו בדואר.

העד נחקר ואישר כי היה עמו מתנדב נוסף, שלטענתו, לא ראה את העבירה, אך לא זכר אם היה אותה עת עסוק בטיפול ברכבת אחר או אם נעצרו כלי הרכב נוספים, עם רכב הנאשם.

העד נחקר והשיב כי אינו זוכר אם היה עומס תנועה על גבי גשר גבעת שמואל, אך סביר כי כל האזכור היה "פקוק".

העד נשאל אם נכון כי מקום עמידת הנאשם, לפני הצומת, לא ניתן היה לראות את עומס התנועה על הגשר שבנדון והשיב, כי אין זה רלוונטי לעבירה המיויחסת לנายน.

פרשת הגנה

מטעם ההגנה, העיד הנายน והוגש תרשימים של הצומת, שסומן נ/1.

לגרסת הנאשם, אכן נהג במקום האמור, אך הגיעו לצומת, לא יכול היה לראות את עומס התנועה על הגשר בהמשך, עומס שرك בಗינו לא יכול היה להמשיך בנסיעה, שכן, הצומת, נשוא העבירה על פי ת/1, היה פניו לחלוטין.

הנายน הסביר על גבי נ/1, את מסלול נסיעתו והציג את מקום עצירתו, לגרסתו, על ידי העד.

לטענת הנאשם, הבחן בעומס התנועה, רק לאחר שעלה על הגשר והעד הורה לו לעצור, באמצעות הגשר.

הנายน נחקר והשיב כי אכן, מיהר לאזכרת אמו, אך הדבר לא גرم לו לבצע עבירה, כנטען.

הנายน נשאל והשיב כי אינו יודע אם המתנדב הנוסף ראה או לא ראה את רכבו ואם היה עסוק בטיפול בכל רכב אחרים.

הנายน נשאל לגבי נסע שהוא עמו ברכב והשיב כי מדובר בעו"ד דוד גולדמן, שאמור היה להגיע ולהיעיד, אך מפהת דיו שנקבע לו, לא יכול היה להתייצב.

הנายน ויתר על האפשרות לדחות את המשך פרשת ההגנה, בכפוף לתשלום הוצאות לטובת אוצר המדינה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בוחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידת הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיויחסת לו בכתב האישום.

בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה, החסיר עד התביעה עובדות מהותיות כגון: מיקומו בצומת, מצב התנועה על הגשר, מקום עצירת רכב הנאשם, ומה עסק המתנדב הנוסף שהוא עמו.

נסיבות המקשה נרשמו בדו"ח באופן תמציתי מדי והעד לא זכר פרטים מהותיים, במהלך חקירותו הנגדית, כמפורט לעיל.

בהתאם, לא ניתן היה לסתור את גרסתו העקבית והסבירה של הנאשם, שיש בה כדי להעלות ספק בביצוע העבירה.

הנאשם עמד על גרסתו ועדותו בבית המשפט עשתה עליו רושם אמיתי.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מורה על ביטול הדיון.

המציאות תשלח עותק מפסק הדין לצדים.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.